

První dny v léčebně

Vložil Alena - 14/07/2016 14:07

Dobrý den, chtěla jsem se zeptat jestli máte někdo zkušenosti s léčebnou Červený dvůr. Můj táta tam nastoupil přes 3dny...Pokaždé když nám volá, tak je neuvěřitelně negativní. Neustále nám říká, jak s doktorem nesouhlasí, neustále je opravuje apod. Nic není kladného. Navíc prý všichni pacienti co postoupí z detoxu na normální oddělení, mu tvrdí, že to tam je úplně šílený, teror apod. Chci zjistit, jestli na začátku léčení je každý tak negativní a pruderní nebo se máme bát brzkého příchodu táty domů. Díky za Vaše zkušenosti

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Angie - 15/07/2016 16:48

Já jsem taky na léčebně neviděla nic kladného, první dny rozhodně. Nevím jak tvůj táta, ale já jsem do ní nešla dobrovolně, donutili mě. První dny jsem do telefonu brečela, že to tam nesnáším a že chci domů. Necouvli.Reverz jsem se bála dát, protože přítel by mě zavrhnul určitě a bála jsem se, že i rodiče by nade mnou zlomili hůl, kdybych tam nevydržela aspoň určitou dobu. Potom jsem přešla na systém "přežít každý další den" a bylo to lepší. A tak po 3 týdnech poprvé jsem si malinkato připustila, že mi to může něco možná, trošičku, i dát. Pak jsem si tam zvykla, jenomže jsem nasbírala hodně přestupků, takže mě stejně po 6 týdnech vyhodili. Pokud tam být musí, třeba ze stejného důvodu jako já, postupně snad přejde taky do modu přežívání, a možná za delší čas si řekne, že to možná přece jen k něčemu je. Pokud ho nic nenutí, tak skutečně nevím. Ale když už někdo dal revers, tak buď hned třeba druhý den, nebo pak až za pár týdnů. Ale nebyla jsem v Červeném dvoře.

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Ladislav - 16/07/2016 02:26

Angie,

nedalas to, je zbytečné to omlouvat. Typická vlastnost alkoholika :)

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Angie - 17/07/2016 10:44

Že by Ladislav zase pil? Škoda, držel se... Já když jsem pila, taky jsem měla tendence soudit něco, o čem vím velký kulový.

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil pert - 17/07/2016 11:15

To je život, Láďa byl sám, škodaže se to nevyvrbilo s tou Janou dřív a nejeli spolu- ve dvou by se to možná zvládlo líp... no a ty Angie sama nejsi, ale nedoporučuju třeba nového přítele a kámošky z léčebny, to tě může pak stáhnout dolů ani nevíš jak... ale vím o tom velký kulový ;)

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Ladislav - 17/07/2016 13:51

Angie

Víš já tě ale vůbec neodsuzuji ani nic. Vše je jen na každém z nás. Pokud tě má reakce nějak pohoršila, tak se omlouvám. Jinak ano piju, jsem úplně na šrot, mě v neznámé zemi, ochutnal jsem.

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Šantalka - 17/07/2016 13:57

Ale jdi ty, šrote ;-)

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Ladislav - 17/07/2016 14:00

:laugh:

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Alena - 17/07/2016 21:53

tata je tam dobrovolně, ale po par dnech abstinence, je v "pohode", je mu dobre a chut na alkohol nema...takže si myslí, ze je takřka vylecen...navic se prece nenecha ve svych letech "sikanovat" nesmyslnymi pravidly a nedejbože "urazet" od doktoru...

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Dee - 17/07/2016 22:03

No dobrovolně.....to je tam tak jedno procento...taky kdo by se nechal dobrovolně ponížovat...Tvůj otec ještě nechápe co se s ním děje....

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Angie - 18/07/2016 09:47

Láďo, předně mě mrzí, že jsem napsala, že jsi začal pít, myslela jsem to jako rýpnutí a nevěděla, že to skutečně tak je.

Mě naštvalo zaškatulkování, že "to je typická vlastnost alkoholika". I v léčebně jsem přesně tohle téma otevřela na skupině: nakolik je něco normální přirozená vlastnost mnoha lidí a nakolik vlastnost "typického alkoholika".

Aleno, uvidíte, jak dlouho tam vydrží. Třeba se zlomí a vydrží do konce. Když má člověk možnost kdykoliv podepsat reverz, tak je lehčí se protloukat stylem, že ještě teda jeden den dám. No a i kdyby to nedal, tak tím, že se dostal na samé dno, až do léčebny, tak mě osobně to dalo lekci a už tam prostě nikdy v životě jít nehodlám. To pro mě znamená, že nesmím dát blízkým důvod mě tam donutit jít. Tudíž nepít, jak jsem pila. (Nenapít se už nikdy, to si absolutně představit neumím).

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil pert - 18/07/2016 11:09

"Tudíž nepít jak jsem pila."

Angie, takže se pořád snažíš pít kontrolovaně? Po návratu z léčebny už sis dala pivo? Tak mi to vyznělo...

Chce to hlavně něco dělat, užitečného, najít pořádnou práci a třeba nižší než je Tvé vzdělání. Najít sebe samu, užívat si bez pití, protože to je cesta akorát tak do háje zeleného, škoda mladé podle mně ještě úplně nezrálé holky. Blízcí to myslí dobře, jsem taky otec, mám s dcerou neshody z minulosti, ne k vůli pití... Jim ta trpělivost s Tebou časem taky může dojít docela rychle...

Hádkám a stresům předcházej, alkohol mozku chybí, zjistí jak na Tebe, ukuje nějakou fintu a uvědomuješ si, kam se můžeš dostat... Nadhled, klid, pohodu, vnitřní sílu a trpělivost ti upřímně přeju :)

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Angie - 18/07/2016 11:20

Perte, ne, ještě jsem si pivo nedala. Teda alkoholické - nealko jo. Ale nechutná mi - když nemají nějaký ochucený birell tak radši limču. Rozhodně nechci pít sama doma jako jsem pila. Ale někde na akci...

Neumím si představit nenapít se už nikdy v životě.

Žít jinak bych chtěla. První krok k tomu je práce, zatím hledám. Dál si musím rozmyslet co se současným vztahem (ta známost z léčebny skončila - vlastně ani pořádně nezačala). Chtěla bych bydlet podle svého, ale to by znamenalo se rozejít. Prostě mám představu jak chci žít, abych byla spokojená, ale je přede mnou dost překážek. Myslím, že kdybych se tak hloupě "nevypřestupkovala", a vydržela delší dobu, vycházela bych do života s jasnou představou (do toho všechny nutili teda fest - mít jasně nalajnovaný bydlení, vztahy, práci nebo její hledání, a doléčování). Teď se musím se vším poprat za chodu venku.

Každopádně už nikdy nechci zažít, abych se zpíjela několik dní, aby mi bylo tak děsně zle, aby se do toho ještě začli montovat rodiče - to bylo vůbec to nejhorší na tom všem, že ani vzpomínat na to snad nechci. Nejradši bych jim to vymazala z hlavy :(

Re: První dny v léčebně

Vložil Petr N - 19/07/2016 21:02

Angie,

to, co napsal Láďa je hláška primáře Krákory z Kosmonos.

Dee,

za měsíc co jsem byl v léčebně jsem žádné ponižování nezažil, ale nedalo mi to skoro nic. Důvod (OCD) proč jsem tam šel, jsem si stejně musel vyřešit jinak.

Re: První dny v léčebně

Vložil Petr N - 19/07/2016 21:21

Angie,

"nalajnovat" vztahy, bydlení a práci dopředu nelze. "Nalajnovat" si můžu, že budu bez vztahu, bydlení a bez práce.

Práci beru takovou, jaká je, bydlení také a vztah buď přijde nebo ne...

Re: První dny v léčebně

Vložil Dee - 19/07/2016 21:40

No k tomu ponižování....jak to jinak nazvat...léčba buzerací?....povyšování? Prostě je to můj pocit....a už jenom kvůli tomu už nikdy.....

Re: První dny v léčebně

Vložil Petr N - 19/07/2016 22:06

Dee,

mě to připomínalo pionýrský tábor. Prostě se na omezenou dobu přizpůsobím jakémukoliv režimu. V reálu mi dělá problém vytvořit režim sám pro sebe (kromě práce - z něčeho žít musím), prostě si dělám co chci. To, co by mělo být potřeba počká.

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Dee - 19/07/2016 22:14

Ono je to jako s každým režimem...někdo se cítí ukotvený, někdo omezený....jsem ochoten přijmout pravidla, kterým rozumím a můžu se s nimi ve svém zájmu ztotožnit....to se nestalo

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Dee - 19/07/2016 22:22

Zarazila mě tam profesní vyhořelost sester, paradoxně těch mladších.... Na dotaz na léčbu alkoholismu v zemích našeho civilizačního okruhu psycholožka nedokázala odpovědět...

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil David Novák - 20/07/2016 00:59

Dobrý den kolegové.

Mám dotaz kolem léčeben obecně. Paradoxně jsem abstinent a nepiji ani jsem nikdy alkoholu nehodloval, stejně tak cigarety nebo drogy, všechno tohe mi prostě nechutnalo a výhýbalo se mi to obloukem, bohužel jsem ale skončil na stejné lodi, díky závislosti na lécích. Několik let již užívám lék Neurol ve velkém množství a protože po několika pokusech jej vysadit nastaly nepříjemnosti zdravotního charakteru, rozhodnul jsem se zahájit boj s tímto svinstvím. Problémem je, že jsem obvolal tři zařízení - Bohnice, Klatovy a Červený Dvůr. Prakticky lze říci, že se mě nejvstřícněji "ujali" v Bohnicích, tedy konkrétně nabídli mi možnost Detoxu a následné péče po dobu tří měsíců. Ovšem dost jsem toho za dnešních téměř šest hodin načetl, především zde a musím napsat že jsem VEMLI znejistěl. Především ve vlákně o Bohnickém detoxu a léčbě. Nechci úplně panikařit, protože jsem stále rozhodnutý nastoupit, ale přeci jen mnou jímá pocit, že to může být rizikové. Pokud pominu informace o tom, jak se tam k jedné dámě chovali, tedy dle toho, co zde psala, pak je pro mne zarážející fakt, že by snad měly odebírat ŘP a podobně, pokud člověk léčbu nedokončí s tím, že se s ním následně "táhne" jakýsi posudek. Problém je v tom, že jsem řidič z povolání a prakticky toto je má jediná možnost aktuální

obživy, pokud by mi z jakéhokoliv důvodu sebrali ŘP, bude to pro mne mít fatální následky. Já a priori netvrdím, že bych léčbu nedokončil, ostatně jsem pro toto odhodlaný, ale vzhledem k tomu, že mám jistý problém s autoritami, to vnímám, jako potencionální problém. Já nejsem masochista a rozhodně nejdu do léčebny se nechat ponižovat a nechat šlapat po své důstojnosti, nýbrž řešit nastálý problém a nutno dodat, že potřebuji impuls pro nový život, přičemž starý si chci dát do pořádku.

Proto se ptám prosím vás, pokud jsou v Bohnicích tak striktní, je možnost nějaké řekněme "přátelštější" léčebny? Celou dobu jsem si myslel, že MUDr. Nešpor je uznávaný odborník v léčbě závislosti obecně, přičemž nepochybuji o jeho kvalitách, ale dnešní čtení různých příspěvků mě docela znejistilo.

Budu rád za zkušenosti i názory kolegů, kteří si toto prošli. Mě pravděpodobně čeká i DETOX, takže de facto léčba/očista se vším všudy.

Děkuji vám a přeji dobrou noc.

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil pert - 20/07/2016 08:05

Léčebna není přece koncentrák. Pár lidí napíše špatné zkušenosti, ale jsou i další, kterým léčebna pomohla a ti mnohdy nenapíší nic. Každý člověk je jiný a vnímá to jinak a nikdo ti neřekne jak to na tebe bude působit dokud to nezkusíš. Chceš pomoci a tak to neodkládej, prostě už nečti a jsem pro ty Bohnice, ač nemám zkušenosti. Doktoři jsou uznávaní, se zbytkem personálu to bývá horší, hlavně s mladou generací, která vyrůstala v jiné době, jsou jiní než my starší, změnil se přístup ve vzdělávacím systému a výchově, pravidla a řád jsou jiné a tak přísně se nedodržují, jakoby se vytrácela odpovědnost, mají jiný přístup. To je můj subjektivní dojem.

Takže neprodužuj to a řeš svou situaci zavčas, dej pak vědět jak ses rozhodl a pak napiš své zkušenosti. Drž se :)

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil pert - 20/07/2016 08:07

Jo a s tím ŘP- neříkej jim, že ho máš. Někde na fóru se to tady řešilo, popravdě já nevím jak to v dnešní době je, ale zřejmě to nebudou zjišťovat, není to jejich povinnost.

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil David Novák - 20/07/2016 09:45

Pert: Děkuji Ti za odpověď i povzbuzení pro další cestu.

Já to nevzdávám, ale trochu mě to vylekalo. Tak víš, jak to je - rozhodnul jsem se sám, chci to kvůli

dceři, ale i kvůli sobě, protože jsem se mé problémy jsou dost citelné i pro rodinu, která je jimi dosti omezována. Řekl jsem si dost a chci to řešit. Nicméně jsem dost impulsivní typ a doufám, že z této cesty neuhnu, ani nechci, jen jsem si říkal, když už jsem se rozhodnul dobrovolně, tak bych očekával, že si nebudeme dělat vzájemné problémy. I přes svou povahu jsem ochoten dodržovat systém, který tam funguje, protože jak už zde někdo psal, léčebna má svůj režim a je třeba jej respektovat. Ale popravdě si vůbec nedovedu představit, co mě čeká, nikdo mi nic extra neřekl, od nikoho z okolí nic nevím, protože to nikdo ze známých či kamarádů nepodstoupil, a proto je logické, že se ptám a zjišťuji informace. Tak snad to bude v pohodě. S tím řidičákem, já nevím, zda se to netýká jen lidí závislých na alkoholu, opravdu nevím, ale já se svým problémem hodlám zatočit a už se ke zmíněným lékům nevrátím a nechci. Když jsem tu včera počel x desítek stránek různých témat, tak se musím přiznat, že s vámi hodně soucítím, protože boj s alkoholem musí být šílený. Já když si nevezmu "léky", tak mám za dva dny absták, jako prase, tudíž nemám vyloženě to bažení a potřebu dát si jej v klidovém režimu, ale lidé kteří si musí odpírat láhev alkoholu, přesto, že by si i dali, ale nemůžou, respektive nechťejí, to je opravdový boj sám se sebou a máte všichni, kteří s tím něco chcete udělat nebo úspěšně abstinujete můj velký obdiv!

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Angie - 20/07/2016 10:50

Petr N: "Nalajnovat" si v léčebně další život docela jde. Viděla jsem to u holek, co odcházely. Několik se jich vracelo do stejné práce, ale některé si dokázaly z léčebny zařídit novou a fakt tam nastoupily třeba druhý den po propuštění. Nebo bydlení - pár si jich taky domluvilo bydlení jinde, v jiném městě, aby změnily prostředí. Nebo i kdyby to jen bylo předělání kuchyně, ve které byly zvyklé popíjet. A co se vztahů týče, tak i rozchod nebo vyjasnění dosavadního vztahu jsem zažila. K vyjasnění vztahů byla dobrá rodinná terapie, tlačili tam na to, aby někdo z rodiny skutečně přijel na celé tři dny (spali mimo, ale absolvovali veškerý denní program). Oni se opravdu snaží ty lidi vést k tomu, aby po návratu do života nezapadli do stejných kolejí (především těch, co mají spojené s alkoholem nebo drogami). Že tam byla buzerace je prostě fakt. Ale pár týdnů to zvládnout jde. I když v některých pravidlech jsem neviděla smysl. A třeba samotné sestry taky nevěděly, proč něco tak je, přiznaly, že tak to prostě mají v instrukcích. Co se jich konkrétně týkalo, jako všude - některé byly hrozně fajn, některé přísné, některé měly své oblíbence a naopak. Ale stejně nejvíc záleží na soudržnosti komunity. Když se snaží fungovat jako celek a držet se navzájem, tak to jde. Když začne pomlouvání, naschvály a bonzování personálu, je to peklo. Jsou to třeba maličkosti - někde zapomeneš skleničku, v normální komunitě ji někdo vezme k sobě a pak se poptá, čím je. Ve špatném kolektivu ji odnese sestrám a máš přestupek. Ke zmiňovaným Bohnicím - neslyšela jsem na ně příliš chvály. Berou tam prý i nejrůznější lidi "z ulice" a podle toho to tam vypadá. Ale to je jen co jsem slyšela od holek.

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil David Novák - 20/07/2016 11:05

Angie, můžu se zeptat čistě ze zajímavosti, jak se dá z léčebny zařídit nová práce, případně bydlení a podobně? Opravdu mě zajímá zda je to reálné ...

Pokud jde o ty Bohnice, máte někdo tip na lepší léčebnu v Čechách? Morava je pro přítelku dost z ruky na případné rodinné terapie. Já mám navíc ten problém, že vazby z rodiny mám absolutně přetřhané a

jsem si jistý, že se to nesrovná, já vlastně po tom, co mi udělali ani nechci, jedu si svůj život. Pokud vím, tak právě rodinná terapie je docela zásadní v léčbě a následném postupu.

Děkuji.

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil JanaK - 20/07/2016 12:36

Davide.. jsi si jistý, že opravdu potřebuješ léčebnu? Pokud vím a mám zkušenosti z rodiny - NeuroI požívaný léta ve vysokých dávkách (nevím, jak jsou vysoké ty tvoje) se vysadil ve spolupráci s obyč obvodákem snižováním dávek. Ale je fakt, že to bylo dlouhodobé a na milimetry a hodiny přesné. Půl roku cca, a člověk musí chtít, no. On chlast se v léčebně během týdne v detoxu, ač odporným, vyřeší právě těma práškama - diazepam tuším, což je odrůda NeuroIu. Myslím, že NeuroI se prostě nedá vysadit okamžitě ..kdekoli. V té léčebně jsou sic zařízení na závisláky, ale myslím, že s tímhle by si lépe poradil nějaký psychiatr ambulantně - klidně i placený bez nějakých pojišťoven a nahlašování závislosti. Jo, jde to .. já si zrovna dnes našla kineziologa, neb ač nepiji, začínám mít jiné problémy - spaní, divná rána, depky a tak. Vůbec ho netankuje jméno neb pojišťovna, jen 600,- hotově. Ale dostal kámošku z depresí a prášků, s kterými byla právě v té léčebně. Pravda, trvalo to dlouho, stálo to peníze, ale ona je po těch letech úplně v pohodě. Možná je to styl - víra tvá tě uzdraví ... nevím. Zkusím. Ale jedno vím jistě - nikdy léčebna, i kdybych lila litr denně - což snad už nehrozí. Úplně to zničí život, práci, rodinu, bydlení...a jak koukám, stejně nepomáhá (viz Ladislav) omlouvám se všem, kdo jsou tak na dně a chtějí tam. Je to prostě můj názor, no .. ale koukejte třeba na Včelaře, Stopku, Sochaře - dávají to. :)

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Dee - 20/07/2016 13:03

My tam měli paní na lexaurinu....utekla za pár dnů...Jinak k tomu režimu v léčebně....já léčebnu paradoxně doporučuju, ale ne pro tu jejich léčbu....ale pro tu zkušenost. Pro ten šok, že už nejsem člověkem, ale závislým, který vždycky lže a chce všechno ošidit...

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Dee - 20/07/2016 13:12

Říci, že to Včelař a spol dávají je moc troufalé, i když jim to přeju. Tady hrají roli roky, ne měsíce....

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Dee - 20/07/2016 13:14

První meta je 5 let.....podle psycholožky v léčebně se pak riziko recidivy prudce snižuje...

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Gennosuke - 20/07/2016 13:19

Ahoj Davide. Netusim samozrejme jak moc je to s Tvoji zavislosti spatne ale nebylo by lepsi zkusit napred reseni bez lecebny, viz. Janak? Az pokud usoudis ze to bez lecebny opravdu nedas tak pak nastoupit.

O ridicaku nikomu nerikej (klidne lzi ze ho nemas) a pocitej s tim ze zijeme v Cechach - cili jakmile Ti zacne pojistovna platit lecbu a ve Tve zdravotni karte se objevi "zavislost" tak jsi "fetak". Bez ohledu na to jak zavislost vznikla a bez ohledu na to jestli jsi nebo nejsi stale zavisly, proste "jednou fetak, navzdy fetak". Z vlastniho okoli vim napr. o cloveku ktery prisel o misto diky zaznamu o zavislosti na heroinu - zavislosti ze ktere byl vice nez 10 let venku a 100% cisty. Byvala sousedka zase prisla o ridicak kvuli problemum s nadmernym uzivanim Diazepamu.

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Dee - 20/07/2016 13:26

Podle mě je to nesmysl....na řidičák se mě nikdo neptal...a co mám v kartě nevím ani já sám....koho by to tak asi zajímalo

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Gennosuke - 20/07/2016 13:36

Dee:

Kdyz budeš mit stesti tak to nebude zajimat nikoho. Ale jsou firmy (dost zahranicnich treba) a pozice kde zavislost = konec. Napr. u meho soucasneho zamestnavatele by informace o mem problemu s alkoholem nejspis nic neznamenala. V minule praci by to byl vyhazov na hodinu (pochopitelne pod jinou zaminkou).

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil JanaK - 20/07/2016 13:53

Dee.. nemáš pravdu. Já cca deset let zpět (tohle forum nebylo) šla za obvodářkou, páč mne vadila denní večerní konzumace placky vodky po celodenní psychicky náročný práci. Chtěla jsem jen radu, jak se toho zbavit. Hleděla na mne jak na blba prej takhle pije každej a co vlastně chci, léčebnu, psychiatra?

Kujwa, nevím, ne, proto jsem tam. Dostala jsem papír k psychiatrovi, kde jsem byla jen jednou a stačilo a taky jsem jí musela nechat hned na fleku řidičák s tím, že až dojdu od toho psychiatra, uvidí. Psychouš u mne nenaznal žádný alkoholismus, páč denně večer pijou všichni. Takže jsem dostala papíry zpět a od té doby všem doktorům na dotaz - pijete? tvrdím, že nee, i kdybych v sobě měla zrovna litr vodky:D

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Včelař - 20/07/2016 15:59

Už se to tu řešilo před rokem. Tento zákon, kdy je lékař povinen nahlásit závažné zdravotní důvody, které znemožňují řízení vozidel platí relativně chvíli. Dva roky? Ale platí a děje se to. Stopka psala do Červeňáku, kde jí to doktor potvrdil. Ovšem jen tak mimochodem i napsal, že kdo nahlásí, že řidičák nemá, tak oni to dál neřeší. Takže jakmile kdokoli, kamkoli půjdete, tak řidičák prostě nemáte. Neříkám, že to je stoprocentní, ale takhle to zřejmě funguje. Já na to přišel minulý rok, kdy jsem přišel za paní primářkou na protialkoholní do Budějce, která mi řekla, že mě z fleku bere (protože jsem přišel sám a protože jsem fakt v hajzlu), ale jakmile o mně udělá čárku do anamnézy, neboli jen co na mě šáhne okamžitě jsem v tu chvíli přišel o řidičák. Hore zmíněnou informaci jsem v tu dobu neměl. Kdybych býval věděl, stačilo mi už jen dojít na pojišťovnu a vyměnit si mojí rakouskou kartu pojišťovny za pendlerskou českou. Takže se dá říct, že jen ten řidičák zabránil tomu, abych se šel ústavně léčit.

Lékaři v oboru to kritizují a je slibovaná i novela, protože se ukázalo, že spousta lidí se motá v alkoholovém kolotoči jen kvůli tomu, že odmítá se jít léčit, protože by přišli o řidičák... Tak uvidíme časem.

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil David Novák - 20/07/2016 18:23

Kolegové, děkuji za vaše cenné rady a informace. Včelař - Tobě děkuji za vyčerpávající odpověď stran toho řidičáku, je to pro mne dost zásadní informace, budu se tedy muset rozhodnout, jak postupovat dále. Moje lékařka ví, že jsem řidič z povolání, respektive, že mám oprávnění na nákladní, kamionové a další vozy, nicméně tuto informaci má pouze ona, to v léčebně sdělovat nemusím. Teď je otázka, jak v tomto případě budou postupovat - zdá se mi to úplně přitažené za pačesy, člověk má vůli se sebou nějak pracovat, chápejte dobrovolně a oni mu násilně zastaví ŘP? To je docela síla, ale v tomhle "Banánově" už mě asi nic jen tak nepřekvapí. Nejsem d*bil, který by si sednul za volant i kdyby s jedním malým pivem - těmhle zmetkům mají zabavovat ŘP, ale proč člověku, který se sebou chce aktivně něco dělat? To je zase KKTina největšího kalibru.

Nechci se moc rozepisovat veřejně, jsem v tomto dost opatrný, ale pokusím se odpovědět JaněK a Gennosuke - oběma děkuji za dotaz a zároveň i odpověď. Podívejte, já léčbu potřebuji neboť jsem v určité úzkostně - depresivní fázi, pokud tedy vysadím Neurol, tak vůbec nevím, co se stane. Posledních X let žiju podle svého, svými zákony, podle svých představ, poslouchám jen sám sebe a nenechám si diktovat, co můžu a co ne. Držím se striktně na straně zákona, ale jen tak něčemu se nepodřídím neb neuznávám autority a s každým jedním, jako se sobě rovným, tedy nepovyšuji se a nikoho taktéž neodsuzuji. Svým způsobem mám problém i sám se sebou, což na sobě dost cítím a mám, řekněme úzkostné stavy, protože jsem tvrdší vůči sobě i okolí - v tomto bych potřeboval povolit. Potřebuji se "restartovat" a chci žít normální a pohodový rodinný život. Se svou rodinou (chápejte rodiče) mám velmi

napjaté vztahy, které jsou v kořenech zpřetrhány a nejsme v kontaktu. To je důvod číslo jedna, proč jsem se rozhodnul jít na kompletní léčbu. To, co už píšu, je dost otevřené, ale pokud se mám vyjádřit k tomu, proč léčba, tak toto je jeden z důvodů. Druhým důvodem je právě NeuroL, na kterém jsem si vypěstoval závislost již od ranné plnoletosti, tedy cca od 19 - 20 let, kdy jsem si neuvědomil, jaké následky to může mít - lékař mi předepsal tyto "léky" a já jsem nic nezpochybňoval a neřešil až teprve před třemi, čtyřmi lety jsem se dozvěděl, že jsem fyzicky závislý - nu a dosud jsem muset dozrát k tomu, že s tím chci něco udělat a chci se očistit, přičemž nyní jsem byl pevně rozhodnutý s Neurolem zatočit. Teď jsem malinko na vážkách, především díky tomu ŘP. Ale ještě k tomu NeuroLu, když jsem ho zkoušel pozvolna vysadit, přicházely abstinční příznaky, kdy jsem vůbec nechápal, co se se mnou děje, po opakovaných pokusech jsem musel nakonec navýšit a byl to nekonečný kolotoč, jehož výsledkem bylo navýšení o 0,5 až 1 mg navrch. O současné dávce se při vši úctě zmiňovat nechci, protože je mi z toho samotnému zle. To je tedy další důvod k léčbě neboť veškeré pokusy o vysazení (byly cca 3x) selhaly. Má lékařka přiovnává mou závislost na NeuroLu k závislosti na heroinu a tvrdí, že detoxifikační léčba je nezbytná.

Takže tolik zhruba o mém problému.

Re: První dny v léčebně

Vložil JanaK - 20/07/2016 19:25

David - tak to máš špatný teda. Nevím, ale klasická léčebna zařízená pro alkoholiky a feťáky (surově, ale je to tak) ti asi moc v tomto nepomůže. Zkus nějakou soukromou, jde to i anonymně. Já měla NeuroL napsaný od obvodáčky léta. Prostě mi tehdy doma praskl bojler, vytopila jsem celý barák, opařila sebe i dceru a strašně mi to hnulo s nervy, tehdy jsem nepila, ale okamžitě jsem zakoupila a do sebe nalila flašku vodky. Nechtěla jsem to takhle, tak jsem si řekla dr. o uklidňovák. Dostala jsem právě ten NeuroL, a požívat jsem ho začala až na abstáky od chlastu a pak vlastně na cokoli. Je úžasný, do čtvrt hodiny zabere, člověk se přestane klepat, může i dýchat normálně, spát a problémy jsou fuč (pozor, jen odloženy). Na absták zabírá skvěle. Jen - nejsem blbá a nechci přesmyk závislosti, takže já ho zobala jen občas - jak přešel ten nejhorší absták, tak potom vůbec a jinak jen půlku tbl třeba za tři dny. Při nervech. On mne totiž po cca 4 - 5 hodinách od požití uspával, což mi vadilo. A je velmi jednoduché si na tu příjemnou tabletku zvyknout. No, mi už došel a další nechci. Držím palce, tohle bude asi horší než pití :(

Re: První dny v léčebně

Vložil David Novák - 20/07/2016 19:56

JanaK: Jani, je to začarovaný kruh. Ten NeuroL odstartoval paradoxně celou krizovou situaci kolem mého pádu, rozpadu původní rodiny, ale paradoxně i jiné, řekl bych pozitivní záležitosti - novou partnerku, dítě a dalo by se říci nezávislost s tím, že jsem si konenčně začal žít tak, jak jsem uznal za vhodné já a ne někdo. Dost už jsem si prošel, ale když jsem si tady načel několik stovek příspěvků, které mne nakonec přesvědčily k registraci zde, tak jsem zjistil, že jsou lidé s daleko větším odhodláním a bojem než já s nějakým Neurolem - je to nepříjemné, ale já s tím chci zatočit, to znamená - nevrátit se k tomu, jsem opravdu odhodlán, ale tady jsou lidé, kteří mají daleko větší problém, kdy se musí postavit démonu alkoholu, proti tomu vnímám svůj problém, jako "triviální" poněvadž já se potřebuji dát dohromady po psychické stránce, zbavit se té sr*čky (NeuroL) a dostat se do rovnováhy, tedy myslím, že

nebudu bojovat s dalšími vedlejšími účinky, proto musím složit velký respekt před lidmi, kteří abstinují a dostali se z toho. Jsme na jedné lodi, ale alkohol já vnímám, jako daleko horší právě díky následnému "bažení". Ale třeba si jen namlouvám, že mi Neurol nebude chybět, nevím, možná to bude jinak, věřím, že se mi podaří to zvládnout. Tak teď ještě promyslet, jestli se mi vyplatí zariskovat kolem toho ŘP, je to pro mne hodně důležité, ale zase to nechci jen tak vzdát. Musím si to srovnat, je mi 35 a mám toho ještě snad (:) dost před sebou.

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil JanaK - 20/07/2016 20:45

Davide, nejsem odborník na Neurol, na vodku jo. :) Ale mám kamarádku, která kvůli rodinným vážným problémům končila na 5ti tbl 0,5 neurolu denně. Musela odvykat pomalu po čtvrtce tabletky týdně!! pod dohledem doktora, měla na to i neschopenku. Trvalo to dlouho, tak půl roku ale je OK. Ono to pak šlo i rychleji. Jako si celkem nedokážu představit abstínát na Neurol nebo Lexaurin, ale asi to bude horší, než ty moje na vodku. Bylo to hnusný, ale trvalo to pár dní a chřipka je kolikrát horší. Ale já nepila litry denně, tak max sedmičku vodky. Najdi odbornou pomoc, opravdu, ambulantní a anonymní třeba placenou a uvidíš, když to nepomůže, tak ta léčebna. Ale když to ukopla kámoška, která velmi rychle přišla o práci, o oba rodiče (o tatínka s rakovinou se starala právě s těma Neurolama) a když myslela, že už může pomalu vysazovat, našli její sestře nádor na mozk. Mno, prášky už nejí pokud vím je moc ráda, že se jich zbavila a život bere, jak je. Takže tak... vlastně nemáme až tak velký problémy, že? :)

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil David Novák - 20/07/2016 20:58

Jani, já Ti nevím, každý má asi problémy, někdo větší, jiný menší, stre je velká svině a proto jsou potřeba někdy zásahy lékaře, ale s mírou a ne že někdo bude zobat Neurol 8, 10, 12 let a podobně. Já to beru rovnou x krát po 1mg/denně, je to svinstvo, zatěžuje mě to, dost ovlivňuje a především mám hodně zvýšené jaterní testy ... je to bludný kruh. Každopádně, jak jsem psal, u mě to "po domácíku" nejde. Ověřil jsem si to sám na sobě několikrát, proto je to "boj s větrnými mlýny" a s ohledem na dítě v domácnosti nechci být při odvykání nebezpečný sobě, ale ani okolí, proto léčba, proto detox. Nechci ani, aby mě mé dítě vidělo v nějakých abstinencních příznacích. Můj otec byl alkoholik a moc dobře si pamatuji, jaký dělal bordel, když se opil, takhle to já nechci.

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil Angie - 21/07/2016 12:37

Davide, jak se dá zařídit z léčebny nové bydlení a práce? Bydlení samozřejmě většinou řeší převážně třeba partner venku, ale jedna holka mu s tím aktivně pomáhala - hledala inzeráty na internetu (ve vyšší fázi čas od času se může do "internetové kavárny" v areálu). Dokonce na propustce se byli na byt podívat (propustky víkendové nebo existenční, ale ke konci je povolena jednou týdně od rána do večera). No a práce - samozřejmě kdo ji neztratil tak když se dozvěděl termín ukončení, už byl v

kontaktu se zaměstnavatelem, kdy přesně nastoupí zpět. Často fungovaly známosti. Vím o jedné holce, co šla hned do nové práce někde tam kde bydlela. Vyběhala si to na propustkách.

Každé se ptali, jak rizikové je její bydlení, zda je možnost jít jinam. Taky jak rizikový je případně partner - pokud byl závislý, tlačili na to ho opustit. Jedné ženské to vysloveně nutili, ale to jsme viděli všichni, že ten vztah není zdravý. Nutili ji volat na nějakou linku a zařídit si bydlení s dětma v azyláku. Sice pak dala reverz kvůli tomu tlaku, ale bylo na tom vidět, že kdyby člověk neměl kam jít, nasměrují ho na nějakou organizaci a určitě budou před propuštěním chtít jistotu, že má kam jít, že má třeba aspoň azylák domluvený.

Holky, co řádně končily, většinou ještě ten den četly závěrečnou práci, kde bylo přesně: kde budou bydlet, s kým, kde budou pracovat, kde mají doléčování plus přesný termín první návštěvy, vyjmenované rizika a krize a přesný plán, na koho se obrátí, kdyby se dostaly do rizikové situace, nebo co přesně udělají, pokud si dají (např. říct to partnerovi, společně zavolat do léčebny a ihned se objednat na podpůrnou léčbu - byl tam jeden takový případ kdy se holka napila po dvou týdnech a vpodstatě ihned ji přijali zpět)

Re: První dny v léčebně

Vložil David Novák - 21/07/2016 13:39

Angie: děkuji za vyčerpávající odpověď. Je velká škoda, že tu nelze psát soukromé zprávy, já bych se Tě totiž jako člověka, který tam byl i rád na něco zeptal, ale nechci to řešit vyloženě ve veřejném prostoru, kde má přístup i člověk "zvenčí", v tomto ohledu si zachovávám určitou diskrétnost a především ochranu a nemohu konkretizovat stejně, jako jsi i Ty neprozradila, kde se nacházíš na léčbě. Nicméně i tak děkuji za velmi kvalitní odpověď se kterou sis dala práci.

Re: První dny v léčebně

Vložil David Novák - 21/07/2016 13:47

Ještě pro vysvětlení - neberte to prosím špatně, není to nic proti místní komunitě, naopak jsem rád, že se tu mohu být s vámi a dozvědět se nové věci, ale jsou záležitosti, na které jsem se Angie chtěl zeptat soukromě a které nechci řešit vyloženě do veřejného "éteru", protože už jde o citlivé věci, které tvoří souvislosti s otázkami. Tak jen pro vysvětlení, aby nedošlo k nějakému nepochopení.

Re: První dny v léčebně

Vložil alena - 12/08/2016 16:44

Ahoj Davide,

zkus Psychiatrickou léčebnu Šternberk, odd. 21 A, primářka Mikloševičová je člověk na svém místě, bere onemonění

jako chronické srovnatelné př. s cukrovkou, nevyčítá, pomáhá

a na ŘP se neptá. Musíš mít ale za sebou detox a být nejméně 5 dní čistý.

Držím palce Alena

=====

Re: První dny v léčebně

Vložil DavidN - 17/08/2016 01:03

Alenko, děkuji za tip. Určitě pozitivní zpráva a beru ji na vědomí.

=====